

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

15 юли 1982 година*

„Неизпълнение на задължение от държава-членка - Закрила здравето на животните”

По дело 40/82

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Richard Wainwright, в качеството му на представител, подпомаган от Peter Oliver, членове на нейния правен отдел, със съдебен адрес в Люксембург при г-н Oreste Montalto, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ищец,

подпомагана от

Френската република, за която се явява г-н Gilbert Guillaume, директор по правни въпроси в Министерството на външните отношения, в качеството му на представител, със съдебен адрес в Люксембург в френското посолство,

встъпила страна,

срещу

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-н Ian Percival, QC, Soliciter General, Peter Scott, QC, и Peter Langdon-Davies, Barrister, и г-жа G. Dagtoglou, в качеството ѝ на представител, със съдебен адрес в Люксембург в британското посолство,

ответник,

подпомагано от

Ирландия, за която се явява г-н Louis J. Dockery, Chief State Soliciter, в качеството му на представител, със съдебен адрес в Люксембург в ирландското посолство,

встъпила страна,

относно иск за обявяване, че с налагането на ограничения върху вноса на птиче месо, яйца и яйчни продукти, Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по член 30 от Договора за ЕИО.

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н G. Bosco, г-н A. Touffait и г-н O. Due, председатели на състав, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Stuart, г-н A. O'Keefe, г-н T. Koopmans, г-н U. Everling, г-н A. Chloros и г-н F. Grevisse, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н J. A. Rompre, заместник-секретар,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 4 февруари 1982 г., Комисията на Европейските общности завежда дело по член 169 от Договора за ЕИО, за обявяване, че с приемането на забрана върху вноса и система за разрешителниране на вноса, посочени в исковата молба, Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по член 30 от Договора за ЕИО.

I - Предмет на делото

2. Доколкото се отнася до забраната върху вноса, в исковата молба се заявява, че от 1 септември 1981 г. правителството на Обединеното кралство е наложило пълна забрана върху вноса на прясно, замразено или охладено птиче месо, яйца (с изключение на яйцата за мътене) и яйчни продукти в Англия, Уелс и Шотландия от всички други държави-членки с изключение на Дания и Ирландия.

3. Според исковата молба, тези ограничения са наложени на основата на Наредба за вноса на продукти от животински произход и птичи продукти от 1980 г. (SI 1980 г. №14), изменена с наредби от 1980 г. и 1981 г. (SI 1980 г. № 1934 и SI 1981 г. № 1238), която забранява влизането във Великобритания на птичи продукти, включително яйца и яйчни продукти, без общо или специално разрешително, издадено от съответното министерство по тази наредба.

4. Мерките, които налагат нови ограничения върху вноса на птичи продукти, в сила от 1 септември 1981 г. са обявени с известие, публикувано в „London Gazette” и в „Edinburgh Gazette” на същата тази дата. Тези мерки (наричани по-нататък „Мерките от 1981 г.”) означават отмяна на всички общи разрешителни за внос на птичи продукти от други държави-членки и издаването на нови такива общи разрешителни за Дания и Ирландия. Тези общи разрешителни се отнасят за яйца (непредназначени за мътене), пресни или замразени трупове или части от тях, от пилета, пуйки, патици, гъски и токачки, с или без карантии, а също и карантии самостоятелно.

5. Комисията заявява, че приблизително по същото време Обединеното кралство е дало да се разбере, че то не възнамерява да предоставя каквито и да било разрешителни по отношение на вноса на птичи продукти, включително яйца (с изключение на яйца за мътене) и яйчни продукти, ако те произхождали от държава-членка, различна от Дания или Ирландия, но било готово да предоставя разрешителни за вноса на яйчни продукти, подложени на топлинна обработка от всяка държава-членка.

6. Комисията също така заявява, че макар мерките от 1981 г. да се прилагат само за внос в Англия, Уелс и Шотландия, подобни ограничения съществуват още отпреди присъединяването на Обединеното кралство към Общността, по отношение на Северна Ирландия. По силата на Наредбата (Северна Ирландия) за болестите по животните (внос на птици) от 1965 г. (SI 1965 г. NI № 175), изменена с наредба от 1968 г. (SI 1968 г. NI № 106), вносът на трупове на птици и яйца, с изключение на определени случаи, когато те идват от Ирландия, е обект на система за разрешаване на вноса. На практика, не се издават разрешителни за внос от други държави-членки освен Ирландия и Дания.

7. Обединеното кралство признава, че неговото законодателство по отношение здравето на животните, представлява система за разрешаване на вноса, доколкото става дума за птичи продуктите, а също и че през 1981 г. е предприело мерките, описани от Комисията. То оспорва обаче определянето на тези мерки като пълна забрана върху вноса.

8. Според Обединеното кралство, мерките от 1981 г. формирали част от система от действия, които целят по-ефективен контрол върху нюкасълската болест по птиците. Правителството на Обединеното кралство действително решава да въведе отново политиката за клане в случай на бъдещ взрив на болестта във Великобритания, в синхрон с политиката, вече прилагана в Северна Ирландия. Вследствие на това, считано от 1 септември 1981 г. всяка група птици, за която е потвърдено наличието на нюкасълска болест подлежи на изстребване, а прилагането на ваксина срещу болестта се прекратява. Прилагането на тази нова политика би възстановило като цяло Обединеното кралство с признаването на най-високата международна категория, а именно на незасегнати от болести птици.

9. Същевременно правителството на Обединеното кралство е наясно със силно заразен характер на нюкасълската болест. Прекратяването на ваксинирането би направило британските ята от птици изключително податливи на инфекции, причинявани от внос от страни, които не са изчистили вируса или позволяват свободното използване на ваксина. Всъщност използването на ваксина би могло да прикрие наличието на вирус сред домашните птици. Следователно е необходимо да се приложат по-строги здравни изисквания по отношение на вноса на прясно, включително и замразено, птиче месо, яйца и яйчни продукти във Великобритания, с изключения на яйчни продукти, подложени на топлинна обработка, при която вирусът не би могъл да остане активен.

10. Следователно Обединеното кралство е дало ясно да се разбере, че от датата на влизане в сила на новата политика, вносът на разглежданите продукти е възможен само от страни, които са напълно незасегнати от нюкасълска болест, които забраняват използването на ваксина и са наложили задължително изискване за клане в случай на взрив от болестта.

11. След 1 септември 1981 г. остава възможен вносът от всяка страна, която отговаря на тези изисквания. Същевременно към въпросния момент, наличната информация показвала, че единствено Дания и Ирландия отговаряли на въпросните изисквания. Тъй като всяка държава-членка има свободата да приеме същата система като съществуващата в Обединеното кралство, Дания и Ирландия, според становището на Обединеното кралство, обсъжданите мерки не могат да се приемат за пълна забрана върху вноса. Всъщност, желателно е другите държави-членки да приемат същите

високи стандарти по отношение здравето на птиците като тези на Обединеното кралство, тъй като ако една такава политика се следва общо, тя би позволила свободното движение на птици и птичи продукти в рамките на Общността.

II - Обобщение на правните доводи

12. Комисията твърди, че ограниченията върху вноса на птичи продукти от други държави-членки, с изключение на Ирландия и Дания, така както практикува Обединеното кралство, представлява нарушение на член 30 от Договора, който забранява количествените ограничения върху вноса от други държави-членки и всички мерки с ефект равностоен на такива ограничения, които не могат да бъдат оправдани по член 36 от Договора.

13. Комисията е съгласна с Обединеното кралство, че най-високите нива на изкореняване на болестите сред животните следва да бъде цел на всички държави-членки, но добавя, че мерките, предназначени за намаляване случаите на болести сред животните трябва да останат в рамките на ограниченията, установени в Договора.

14. От тази гледна точка, Комисията оспорва по-специално четири аспекта от законодателството и практиката в Обединеното кралство. Според възгледите на Комисията:

а) системата от разрешителни на вноса ограничава последния повече от необходимото за закрила здравето на животните;

б) забраната на вноса ограничава последния повече от необходимото за закрила здравето на животните;

в) по отношение на Англия, Уелс и Шотландия, забраната върху вноса представлява средство за произволна дискриминация по смисъла на второто изречение от член 36;

г) по отношение на Англия, Уелс и Шотландия, забраната върху вноса представлява прикрито ограничение на търговията между държавите-членки по смисъла на второто изречение от член 36.

15. Обединеното кралство твърди, че мерките от 1981 г. не само, че нямат нищо общо с произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки, но и са напълно оправдани по член 36, тъй като са съществена част от политика, насочена към пълното изкореняване на нюкасълската болест сред домашните птици. Всъщност, ефектът от тази политика ще бъде да улесни, а не да ограничи търговията между държавите-членки, които прилагат същите високи стандарти като Обединеното кралство.

16. По отношение на системата за разрешителни на вноса, Обединеното кралство припомня, че такава система е приета от Общността по отношение на шапа и чумата по свинете. Според него няма основания да се възприеме различен подход по отношение на нюкасълската болест, тъй като един сериозен взрив от нея би имал тежки икономически последици, в сравнение с онези от широко разпространени епидемични взривове от шап и чума по свинете.

17. Френската република, встъпила страна, подкрепя изводите на Комисията, доколкото те са насочени срещу мерките от 1981 г., като според нейната гледна точка тези мерки не могат да бъдат оправдани по първото изречение на член 36, и очевидно представляват средство за произволна дискриминация и прикрито ограничаване на вноса на птичи продукти от други държави-членки и по-специално от Франция.

18. Ирландия, встъпила страна, подкрепя изводите на Обединеното кралство, доколкото става дума за системата от разрешителни за вноса. Според нейната гледна точка, сама по себе си тази система не е в противоречие с член 36, тъй като въпросът дали разрешителното на вноса е оправдано по причини, свързани със здравето на животните, зависи от специфичните рискове за здравето на животните, които създава вносът на животински продукти.

19. В допълнение към това Ирландия дава ясно да се разбере, че към момента на присъединяването на Ирландия и Обединеното кралство към Общността, както Ирландия, така и Северна Ирландия са прилагали политиката на неваксиниране и задължително клане. В резултат на това птичите продукти са се движели свободно между Ирландия и Северна Ирландия, докато нито в Ирландия, нито в Северна Ирландия е можело да се внасят продукти от Великобритания, където е продължавало използването на ваксината.

20. По тези причини Ирландия смята, че правните доводи, повдигнати от Комисията по отношение на системата, прилагана в Северна Ирландия са същите като онези, разглеждани в делото, заведено от Комисията срещу Ирландия (дело 74/82). По тази причина Ирландия моли Съда да не се произнася по отношение на мерките, прилагани в Северна Ирландия, докато не бъде разгледано дело 74/82.

III – Обстоятелства предхождащи спора

21. Съдът смята за уместно, преди да бъдат преценени правните доводи, да се изложат определени факти, които биха могли да окажат влияние на начина, по който ще бъдат разгледани проблемите, повдигнати по настоящото дело.

22. Първо, страните са съгласни, че в годините преди въвеждането на мерките от 1981 г., е имало значително нарастване на вноса на птиче месо и продукти в Обединеното кралство от други държави-членки. Това нарастване се отнася особено до вноса на цели трупове от пуйки, като този от Франция за 1980 г. показва рязко увеличение в сравнение с 1979 г.

23. Няма спор и по факта, че към средата на 1981 г. британското правителство и британските производители са дълбоко загрижени от продължаващото нарастване на вноса на пуйки от Франция, като производителите на птичи продукти във Великобритания, изразили своята загриженост по повод субсидиите, които според тях се предоставяли на френските производители. Тези обстоятелства наложили определен натиск върху правителството на Обединеното кралство, посредством статии в пресата и по други начини, които го подтиквали да предприеме действия за намаляване на вноса на птичи продукти от Франция.

24. Второ, Обединеното кралство не отрича, че избраната дата за въвеждане на мерките от 1981 г. е такава, че да предотврати вноса на коледни пуйки от Франция във

Великобритания за сезона 1981 г., а също и че този внос представлявал значителна част от вноса на пуйки през предходните години.

25. Установен факт е и това, че Франция се е опитала да запази своя пласмент на птици на британския пазар, като през септември 1981 г. въвела политика по отношение на нюкасълската болест в общи линии сходна с онази, наскоро приета от Обединеното кралство. От 16 септември 1981 г. Франция забранила ползването на ваксина и въвела задължително клане в случай на взрив на болестта. Независимо от това, британските власти отказали да допуснат френските птичи продукти на своя територия, на основание, че Франция не ограничавала вноса на птичи продукти от страни, които не са членки на Общността, особено Испания и някои страни от Източна Европа, където ваксината все още се използва. Френското правителство поддържа, че в миналото е успявало да постигне договорености с Швейцария, когато болестта се появила във Франция, но не и в Швейцария, като вносът на френски продукти в тази страна продължил, макар здравният контрол по границата да е значително засилен.

26. От информацията, предоставена от Комисията е видно, че Дания макар и да прилага от 1978 г. насам политика на неваксиниране и задължително клане, разрешава вноса на прясно месо от птици от други държави-членки, като налага силен граничен контрол, когато вносът идва от държави -членки, където е имало регистриране на нюкасълска болест през последните 12 месеца или където се извършва ваксинация срещу болестта.

27. Според статистиката на Международната служба по епизоотии единствените държави-членки, които са с регистрирани случаи на нюкасълска болест през 1981 г., са Италия и Гърция, а през 1980 г. болестта е засечена в Белгия, Германия, Италия и Гърция. Последният случай във Великобритания е от 1978 г., във Франция от 1976 г., а в Северна Ирландия от 1973 г. Комисията подчертава, че тези данни показват стабилно намаляване на проявленията на болестта в рамките на цялата Общност през последните пет години.

28. Страните са съгласни, че нюкасълската болест може да има сериозни икономически последици, че е силно заразна и че борбата с нея се води или чрез политика, насочена към нейния контрол и намаляване на последиците от нея, чрез обща или селективна ваксинация, или чрез политика, насочена към изкореняване на болестта, при която ваксинирането е забранено а появата на болестта се посреща със задължително клане на цялото заразено ято.

29. Страните също така приемат, че ваксинацията може да маскира присъствието на болестта, тъй като ваксинираните птици могат, без да демонстрират симптоми, да са заразени с вируса, например от диви птици. Според Комисията и Франция обаче, този риск е напълно хипотетичен в страни, където съществуват едновременно ваксинирани и неваксинирани ята, и където през последните години не са регистрирани случаи на болестта.

30. Накрая, налице е съгласие между страните, че към м. август 1981 г. процентът на ваксинираните, в съответствие със съществуващите правила, птици е 40%, както за Великобритания, така и за Франция. Френското правителство добавя, че по онова време неговата политика е да ваксинира кокошки носачки и токачки за развъждане, така че износът на пилешки и пуешки трупове от Франция обикновено се е състоял от неваксинирани птици.

IV - Мерките от 1981 г.

31. Каквато и гледна точка да се приеме по отношение на правния механизъм, използван от Обединеното кралство за въвеждане на мерките от 1981 г., техният ефект е да предотвратят вноса във Великобритания на пресни и замразени птичи продукти, яйца (непредназначени за мътене) и яйчни продукти, различни от яйчните продукти, преминали топлинна обработка, от всички държави-членки с изключение на Ирландия и Дания. Следователно трябва да бъдат разглеждани като мерки с ефект равностоеен на този на количествените ограничения, забранени от член 30 от Договора, освен ако не се установи, че те са оправдани по член 36 на основание защита здравето на животните.

32. В това отношение основният довод на Обединеното кралство е, че мерките от 1981 г. формират неразделна част от неговата нова политика по отношение на животинското здраве, във връзка с нюкасълската болест и че такава промяна в здравната политика не може да бъде оспорвана по член 36. При разделението на властите между Общността и държавите-членки, въпросите за здравето на животните оставят в рамките на изключителната компетентност на държавите-членки, доколкото не е въведена хармонизация на нивото на Общността. Твърди се, че случаят е именно такъв, независимо, че въвеждането на новата политика е било посрещнато с облекчение от британските производители на птичи продукти, които се страхували от френската конкуренция на британския пазар.

33. Този аргумент е верен, доколкото всяка държава-членка е свободна да определя и ако това е уместно да променя своята политика по въпросите за здравето на животните. При тези обстоятелства, по принцип държавите-членки имат свободата да приемат по отношение опасността от нюкасълска болест сред птиците политика на ваксиниране или такава за забрана на ваксинации и налагане на задължително клане.

34. Същевременно, становището на Обединеното кралство пренебрегва факта, че ефектът на здравната политика върху вноса от други държави-членки не може да надвишава ограниченията, наложени от правото на Общността. Обединеното кралство твърди и Комисията е съгласна с това, че в член 11 от Директива № 71/118 на Съвета от 15 февруари 1971 г. относно здравните проблеми, които засягат търговията с прясно птиче месо, се съдържат някои специални разпоредби за ограниченията върху вноса на основание здравето на животните, като тези разпоредби не се прилагат в настоящия случай. Както и да бъдат тълкувани тези разпоредби, Съдът счита, че параграфи 2 - 5 от член 11 представляват само началото на процеса по хармонизация в тази сфера. Следователно въпросът трябва да бъде разгледан по същество в рамките на член 36 от Договора, който изрично предвижда, че ограниченията върху вноса трябва да бъдат оправдани на основание защита на здравето на животните, като добавя в своето второ изречение, че такива ограничения не могат да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение върху търговията между държавите-членки.

35. При прегледа на фактите по делото, Съдът намира за уместно първо да разгледа твърденията на Комисията и Френската република, според които ефектът от мерките от 1981 г. по отношение вноса от държави-членки, с изключение на Ирландия и Дания, представлява прикрито ограничение на търговията в рамките на Общността, по смисъла на второто изречение от член 36.

36. Както Съдът вече отбеляза в своето решение от 14 декември 1979 г. по дело 34/79 Henn и Darby Recueil, стр. 3795, второто изречение от член 36 е предназначено да предотврати отклоняването от действителната цел на ограниченията на търговията, упоменати в първото изречение от същия член и тяхното използване по начин, който да създаде дискриминация по отношение на стоки с произход от други държави-членки или непряко да осигури закрила за определени национални продукти.

37. Някои установени факти говорят, че действителната цел на мерките от 1981 г., всъщност е да блокират по търговски и икономически съображения вноса от други държави-членки и особено от Франция. Правителството на Обединеното кралство се е намирало под натиск от страна на британските производители да блокира този внос. То бързо въвежда своята нова политика, в резултат на която френските коледни пуйки се оказват изключени от британския пазар за сезона 1981 г. То не е информирало Комисията и останалите държави-членки предварително в рамките на разумен срок, тъй като писмото, с което е било съобщено на Комисията за новите мерки, - влезли в сила на 1 септември 1981 г. - е датирано към 27 август 1981 г. Правителството не е намерило за необходимо да обсъди ефектите от новите мерки върху вноса с институциите на Общността, Постоянен ветеринарен комитет или със засегнатите държави-членки.

38. В този контекст следва да бъде отбелязано, че когато през 1964 г. Обединеното кралство се е отказало от политиката на неваксиниране и задължително клане, провеждана до този момент във Великобритания, за да приеме политика на контрол върху нюкасълската болест чрез ваксинации, тази промяна е внимателно подготвена, с подробен доклад от страна на комитет от експерти, с разнообразни проучвания и с продължителни дискусии между ветеринарните специалисти. Доказателствата на разположение по настоящото дело не показват да са положени подобни усилия преди през 1981 г. правителството да реши да възстанови политиката, прилагана до 1964 г.

39. Това заключение се потвърждава от начина, по който Обединеното кралство е реагирало на френските искания птичите продукти на тази страна да бъдат допуснати отново във Великобритания след като Френската република е изпълнила трите условия, поставени от правителството на Обединеното кралство, а именно, страната - износител да няма никакви случаи на нюкасълска болест, да е забранила ваксинирането и да прилага политика на задължително клане в случай на бъдещи появи на взривове от болестта. Като е отказало да допусне френския внос на основание, че Франция не е затворила границите си за внос от страни, които не са членки на Общността, в които ваксинирането все още се прилага, Обединеното кралство на практика е добавило четвърто условие към преди обявените в писмото от 27 август 1981 г. до Комисията три условия, за които продължава да твърди, че са единствените приложими, включително и в защитното си становище по настоящото дело.

40. Взети заедно, тези факти са достатъчни, за да бъде установено, че мерките от 1981 г. представляват прикрито ограничение на вноса на птичи продукти от други държави-членки, особено от Франция, освен ако не може да бъде демонстрирано, че по причини свързани със здравето на животните, единствената съществуваща възможност за Обединеното кралство е да приложи строгите мерки, които са обект на обсъждане, в следствие на което методите, предписани от мерките от 1981 г. за постигане на високите стандарти на здраве на животните, които правителството на Обединеното кралство е имало предвид, когато е променило своята политика по отношение на

нюкасълската болест, не налагат ограничения по-големи от необходимите за постигане на защитата на здравето на ятата птици във Великобритания.

41. От информацията, представена пред Съда по време на производството следва, че съществуват не толкова строги мерки за постигане на същия резултат. Както начинът по който датските власти третират вноса на птичи продукти от други държави-членки - дори и такива, в които са налице скорошни случаи на нюкасълска болест - предполага, че е възможно да се опази най-високият стандарт на изкореняване на нюкасълската болест, без изцяло да се блокира вноса от страни, където ваксината все още е в употреба.

42. Обединеното кралство поддържа, че положението във Великобритания е до такава степен характеризирано от масов внос на птичи продукти, че рисковете за здравето на животните, породени от този внос, не могат да бъдат сравнявани с рисковете в страни като Дания, които имат съвсем скромнен внос на птичи продукти.

43. Този довод е неубедителен. В ситуация като преобладаващата във Великобритания в момента, единственият риск от заразяване на националните ята от внесени птичи продукти, произтича от възможността някоя от обезглавените птици, които обикновено идват от неваксинирани ята, да е ваксинирана и впоследствие да се е заразшила с вируса, който по някакъв начин да успее да се прехвърли в ято от живи птици. В допълнение на това, няма ясни показатели, които да потвърждават появата на вируса през последните години в основните държави-членки износителки като Франция и Нидерландия.

44. Обединеното кралство настоява, че последиците могат да бъдат много сериозни, ако рискът от заразяване се осъществи, но признава, че вероятността за нещо такова е малка, макар и не хипотетична. Съдът счита, че в ситуацията, която всъщност преобладава не само във Великобритания, но и в Общността като цяло, и по-специално в държавите-членки, които са основни износителки на птичи продукти, възможността от заразяване от вносни птичи продукти е до такава степен зависима от чистата случайност, че не може да оправдае пълна забрана на вноса от държави-членки, които приемат ползването на ваксина.

45. От тези съображения следва, че като е приложило мерки, които имат за резултат предотвратяването на вноса на пресни и замразени птичи продукти, включително яйца (непредназначени за мътене) и яйчни продукти, различни от подложените на топлинна обработка яйчни продукти, в Англия, Уелс и Шотландия, от държави-членки, различни от Ирландия и Дания, Обединеното кралство не е изпълнило своите задължения по Договора.

46. В резултат на това, по силата на член 177 от Договора, Обединеното кралство е задължено да вземе всички необходими мерки, за да се съобрази с настоящото решение. В този аспект, Съдът отбелязва заявлението на Комисията, че тя възнамерява да се свърже с британските власти, за да може без забавяне да бъде възстановена търговията, прекъсната от мерките от 1981 г., като в същото време се гарантира опазването на здравето на животните, в съответствие с Договора.

V - Други спорни въпроси

47. Освен за мерките от 1981 г. настоящото дело повдига и още два въпроса: първо, забраната за внос на птичи продукти в Северна Ирландия от други държави-членки, с изключение на Ирландия и Дания; второ, законодателството на Обединеното кралство, което представлява основанието за мерките, приети, както по отношение на Великобритания, така и на Северна Ирландия, доколкото то въплъщава система за разрешителниране на вноса. Според становището на Комисията, последният въпрос има значение и за оценката на мерките, приети по отношение на вноса на подложени на топлинна обработка яйчени продукти в Англия, Уелс и Шотландия.

48. По първата точка, Съдът се съгласява с искането на ирландското правителство. Той няма да се произнесе с решение, преди разглеждането на дело 74/82, Комисия срещу Ирландия, което по същество повдига същите проблеми.

49. По втората точка, Съдът счита, че не разполага с достатъчно информация, за да може да вземе решение. Като не се възползва от правото си да представи писмен отговор и като се съсредоточи върху мерките от 1981 г. по време на устната фаза на производството, Комисията не успя пълноценно да развие своите доводи за съвместимостта на системата за разрешителниране на вноса с членове 30 и 36 от Договора.

50. По - специално, Комисията не уточнява своята гледна точка относно твърдението на Обединеното кралство, че директивите на Общността са приели системата за разрешителни на вноса по отношение на болести по животните, различни от нюкасълската, и относно твърдението на Ирландия, че по принцип Договорът не забранява системите за разрешителни на вноса, въведени с цел опазване здравето на животните, тъй като недостатъците на тези системи следва да бъдат преценявани в съотношение с риска, който вносът на животински продукти носи за здравето на животните.

51. Поради тези мотиви, в интерес на правилното осъществяване на правосъдие е на Комисията да се предостави възможност да представи своя отговор по все още висящите въпроси, в рамките на период, определен от председателя на Съда, а ответникът да получи възможност да изложи своето становище спрямо отговора, като на встъпилите страни, бъде предоставена възможност да изложат становищата, които намерят за уместни.

52. Обстоятелството, че към този момент Съдът отказва да приеме решението, искано от Комисията по отношение на системата за разрешителниране на вноса, не означава, че тази система може да бъде използвана по начин, който да доведе до ограничения върху вноса, по същество подобни на тези, наложени с мерките от 1981 г.

По изложените съображения Съдът реши:

1. Обявява, че с прилагането на мерки, които са имали за цел предотвратяването на вноса на пресни и замразени птичи продукти, включително яйца (непредназначени за мътене) и яйчни продукти, различни от подложените на топлинна обработка яйчни продукти, в Англия, Уелс и Шотландия, от държави-членки, различни от Ирландия и Дания, Обединеното кралство не е изпълнило своите задължения по Договора.

2. Отлага решението по останалите въпроси в настоящото дело и подканва Комисията да представи отговор по тези въпроси в рамките на период, определен от председателя на Съда.

3. Отлага решението относно разноските.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 юли 1982 година

Подписи